

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kymmenes jaosto)

1 päivänä joulukuuta 2021 *

EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-kuviomerkki Steirisches Kürbiskernöl g. g. A
GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Ehdoton hylkäysperuste – Tunnuksia,
tunnusmerkkejä tai vaakunoita sisältävä tavaramerkki – Erään unionin toiminta-alueen tunnus –
Suojatut maantieteelliset merkinnät – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan
i alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan i alakohta)

Asiassa T-700/20,

Gabriele Schmid, kotipaikka Halbenrain (Itävalta), edustajanaan asianajaja A. Ginzburg,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehinään D. Hanf ja M. Eberl,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja
väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, kotipaikka Graz (Itävalta),
edustajanaan asianajaja I. Hödl,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 23.9.2020
tekemästä päätöksestä (asia R 2186/2019-4), joka koskee Landeskammer für Land- und
Forstwirtschaft in Steiermarkin ja Gabriele Schmidin välistä mitättömyysmenettelyä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Kornezov sekä tuomarit K. Kowalik-Bańczyk ja
D. Petrлік (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies R. Ūkelyté,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.11.2020 jätetyn kannekirjelmän,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 25.1.2021 jätetyn EUIPO:n vastauksen,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.2.2021 jätetyn väliintulijan vastauksen,

ottaen huomioon 8.9.2021 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja Gabriele Schmid jätti 8.7.2011 Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) EU-tavaramerkiksi rekisteröimistä koskevan hakemuksen Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1)), nojalla.
- 2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on seuraava kuviomerkki:

- 3 Tavaramerkkiä haettiin sellaista tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 29 kuuluvaa tavaraa varten, joka vastaa seuraavaa kuvausta: "Kurpitsansiemenöljy, suojatun maantieteellisen merkinnän 'Steiermarkin kurpitsansiemenöljy' mukainen".
- 4 Tavaramerkkihakemus julkaistiin 2.11.2011 ilmestyneessä yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 2011/207. Kyseinen tavaramerkki rekisteröitiin 9.2.2012 numerolla 010108454.
- 5 Väliintulija Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steiermarkin maa- ja metsätaloustaloustieteiden tutkimuskeskus, Itävalta) vaati 1.3.2018 mainitun tavaramerkin toteuttamista mitättömäksi. Väliintulijan mitättömyysvaatimuksen perusteluissa on kyse asetuksen 2017/1001 59 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan h–j alakohdan kanssa.

- 6 Väliintulija vetosi asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdan kanssa, ilmaistun mitättömyysperusteen osalta jäljempänä olevaan Euroopan unionin ”suojattujen maantieteellisten merkintöjen” saksankieliseen tunnukseen (jäljempänä SMM-tunnus), jota tarkoitetaan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1151/2012 (EUVL 2012, L 343, s. 1).

- 7 Mitättömyysosasto totesi riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi 26.7.2019 tekemällään päätöksellä.
- 8 Kantaja teki 26.9.2019 EUIPO:lle valituksen mitättömyysosaston päätöksestä asetuksen 2017/1001 66–71 artiklan nojalla.
- 9 EUIPO:n neljäs valituslautakunta hylkäsi valituksen 23.9.2020 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) ja katsoi, että riidanalainen tavaramerkki oli rekisteröity asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan säännösten vastaisesti ja että se oli kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdan nojalla todettava mitättömäksi.

Asianosaisten vaatimukset

- 10 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 11 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - palauttaa asian EUIPO:hon siinä tapauksessa, että kantajan vaatimus hyväksytään
 - velvoittaa kantajan korvaamaan sille EUIPO:ssa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävistä menettelyistä aiheutuneet kulut.

Oikeudellinen arviointi

- 13 Kun otetaan huomioon kyseessä olevan rekisteröintihakemuksen esittämisajankohta eli 8.7.2011, jonka perusteella sovellettava aineellinen oikeus määritetään, asian tosiseikkoihin sovelletaan asetuksen N:o 207/2009 aineellisoikeudellisia säännöksiä (ks. vastaavasti määräys 5.10.2004, Alcon v. SMHV, C-192/03 P, EU:C:2004:587, 39 ja 40 kohta ja tuomio 23.4.2020, Gugler France v. Gugler ja EUIPO, C-736/18 P, ei julkaistu, EU:C:2020:308, 3 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 14 Aineellisoikeudellisten säännösten osalta on katsottava, että valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessä esittämät viittaukset ja osapuolten viittaukset asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan i alakohtaan ja 59 artiklan 1 kohdan a alakohtaan on ymmärrettävä viittauksiksi asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohtaan ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, koska näillä kahdella säännöksellä on sama sisältö kuin viitatuilla asetuksen 2017/1001 säännöksillä.
- 15 Valituslautakunta katsoi riidanalaisen päätöksen 20–23 kohdassa, että asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohtaa sovelletaan tunnuksiin, jotka viittaavat vain yhteen unionin toiminta-alueeseen, ja että näin on siitäkin huolimatta, että tällaiseen toimintaan liittyvä tunnus koskee vain tiettyjä jäsenvaltioita. Kyseisen päätöksen 24–26 kohdassa se katsoi yhtäältä, että unioni oli asetuksen N:o 1151/2012 antaessaan käyttänyt yksinomaista toimivaltaansa suojata suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja että SMM-tunnuksella on siten asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua erityistä julkista merkitystä. Toisaalta se katsoi, että riidanalaisessa tavaramerkissä oleva merkki sisältää kyseisen tunnuksen kokonaisuudessaan ja että oikeus tai velvollisuus kyseisen tunnuksen käyttämiseen ei käsitä oikeutta saada sille suojaa tavaramerkin osana. Valituslautakunta päätteli tästä mainitun päätöksen 27 kohdassa, että riidanalainen tavaramerkki oli rekisteröity kyseisen säännöksen vastaisesti ja että mainittu tavaramerkki oli siten todettava mitättömäksi.
- 16 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee sitä, että valituslautakunta tulkitsi virheellisesti asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan kanssa.
- 17 Hän väittää, että asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohta on esteenä tavaramerkin rekisteröimiselle vain, jos tavaramerkki sisältää kansainvälisen valtioidenvälisen järjestön tunnuksen, joka on omiaan synnyttämään yleisölle virheellisen käsityksen yhtäältä kyseisen tavaramerkin haltijan tai käyttäjän ja toisaalta viranomaisen, johon mainittu tunnus viittaa, välisestä yhteydestä. Tämä edellytys ei kantajan mukaan kuitenkaan täyty esillä olevassa tapauksessa. Hän katsoo joka tapauksessa, ettei riidanalaisesta päätöstä ole tältä osin perusteltu.
- 18 EUIPO:n mukaan kantajan väitteet on hylättävä. Ensinnäkin se esittää, että SMM-tunnus oli jo määritelty merkityksellisessä unionin säännöstössä silloin, kun riidanalaisen tavaramerkin rekisteröintiä haettiin. Toiseksi kantaja ei sen mukaan riitautta SMM-tunnuksen määrittelyä tunnukseksi, jolla on erityistä julkista merkitystä. Kolmanneksi tavaramerkkioikeuteen perustuvan suojan antaminen SMM-tunnuksen kaltaiselle unionin tunnukselle on EUIPO:n mukaan ristiriidassa unionin käyttöön ottaman maantieteellisten alkuperämerkintöjen suojajärjestelmän kanssa ja omiaan haittamaan sen moitteetonta toimintaa.
- 19 Väliintulija puolestaan katsoo, että SMM-tunnuksella on erityistä julkista merkitystä eikä sitä voida sisällyttää unionin tavaramerkkiin, koska toimivaltainen viranomainen eli Euroopan komissio ei ole antanut lupaa tällaiseen sisällyttämiseen. Se väittää myös, että kyseinen tunnus

hallitsee riidanalaista tavaramerkkiä, että kuluttajat eivät miellä tunnusta unionin myöntämän laatumerkin kaltaiseksi symboliksi ja että yleisö näkee yhteyden kyseisen tavaramerkin ja unionin välillä, kun otetaan huomioon se, että EUIPO on myöntänyt kyseisen tavaramerkin.

- 20 On muistutettava, että asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa kielletään sellaisten tavaramerkkien rekisteröinti, jotka sisältävät muita kuin saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan h alakohdassa (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan h alakohta) tarkoitettuja tunnuksia, tunnusmerkkejä tai vaakunoita eli muita valtioiden tai kansainvälisten valtioidenvälisen järjestöjen tunnuksia, tunnusmerkkejä tai vaakunoita kuin ne, jotka annetaan säännöllisesti tiedoksi Pariisissa 20.3.1883 allekirjoitetun teollisoikeuden suojelemista koskevan yleissopimuksen, jota on tarkistettu viimeksi Tukholmassa 14.7.1967 ja muutettu 28.9.1979 (Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuskokoelma, nide 828, nro 11851, s. 305, jäljempänä Pariisin yleissopimus), mukaisesti.
- 21 Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan sanamuodon mukaan kyseisessä säännöksessä tarkoitettua kieltoa sovelletaan, kun yhtäältä kyseessä olevalla tunnuksella, tunnusmerkillä tai vaakunalla on erityistä julkista merkitystä ja kun toisaalta toimivaltainen viranomainen ei ole hyväksynyt mainittua rekisteröintiä.
- 22 Lisäksi oikeuskäytännöstä ilmenee, että näitä edellytyksiä on täydennetty kolmannella edellytyksellä ja että ne kaikki ovat kumulatiivisia. Kolmas edellytys perustuu asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan lukemiseen yhdessä kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan h alakohdan kanssa.
- 23 Viimeksi mainitun säännöksen mukaan Pariisin yleissopimuksen osapuolina oleville valtioille säännönmukaisesti ilmoitettuja kansainvälisten valtioidenvälisen järjestöjen tunnuksia suojataan nimittäin ainoastaan silloin, kun tällaisen tunnuksen sisältävä tavaramerkki kokonaisuutena tarkasteltuna herättää yleisössä mielikuvan yhtäältä sen haltijan tai käyttäjän ja toisaalta kyseisen kansainvälisen valtioidenvälisen järjestön välisestä yhteydestä, ja kyseinen edellytys perustuu suoraan Pariisin yleissopimuksen 6 ter artiklan 1 kappaleen c kohtaan (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2013, Kreyenberg v. SMHV – komissio (MEMBER OF €e euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, 38 kohta).
- 24 Jos asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa myönnetty suoja voisi tulla kyseeseen myös silloin, kun viimeksi mainittu edellytys ei täyty, se olisi laajempi kuin suoja, joka saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan h alakohdassa myönnetään kansainvälisten valtioidenvälisen järjestöjen tunnuksille, joista ilmoitetaan säännönmukaisesti Pariisin yleissopimuksen osapuolina oleville valtioille (tuomio 10.7.2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, 38 kohta).
- 25 Mikään ei kuitenkaan viittaa siihen, että unionin lainsäätäjä olisi halunnut antaa asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitetuille tunnuksille, tunnusmerkeille tai vaakunoille laajemman suojan kuin saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetuille tunnuksille, tunnusmerkeille tai vaakunoille, joten asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa annettu suoja ei voi olla laajempi kuin saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan h alakohdassa annettu suoja (ks. vastaavasti tuomio 16.7.2009, American Clothing Associates v. SMHV ja SMHV v. American Clothing Associates, C-202/08 P ja C-208/08 P, EU:C:2009:477, 80 kohta ja tuomio 10.7.2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, 39 kohta).

- 26 Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitetuille tunnuksille, tunnusmerkeille tai vaakunoille myönnetty suoja tulee siten kyseeseen ainoastaan silloin, kun tällaisen tunnuksen, tunnusmerkin tai vaakunan sisältävä tavaramerkki on kokonaisuutena tarkasteltuna omiaan johtamaan yleisöä harhaan yhtäältä sen haltijan tai sen käyttäjän ja toisaalta viranomaisen, johon kyseisessä tunnuksessa, tunnusmerkissä tai vaakunassa viitataan, välisen yhteyden suhteen (tuomio 10.7.2013, MEMBER OF € euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, 40 ja 77 kohta).
- 27 Tältä osin on täsmennetty, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan laaja sanamuoto, kyseisellä säännöksellä suojataan myös tunnuksia, tunnusmerkkejä tai vaakunoita, joilla ei kuvailla unionin toimintaa kokonaisuudessaan mutta joilla on kuitenkin erityinen yhteys johonkin kyseisen toiminnan osaan. Se, että tunnuksella, tunnusmerkillä tai vaakunalla on yhteys johonkin unionin toiminnan osaan, riittää nimittäin osoittamaan, että sen suojaamisella on julkista merkitystä (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2013, MEMBER OF € euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, 44 kohta).
- 28 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa annettu suoja tulee kyseeseen muun muassa silloin, kun kyseessä oleva tavaramerkki johtaa kuluttajaa harhaan kattamiensa tavaroiden tai palveluiden alkuperän suhteen siten, että kuluttaja luulee niiden olevan peräisin viranomaiselta, johon viitataan tunnuksessa, tunnusmerkissä tai vaakunassa, jonka jäljennöksen tai jäljitelmän kyseinen tavaramerkki sisältää. Tällainen suoja tulee kyseeseen myös silloin, kun yleisö saattaa sen takia, että tällainen tunnuksen, tunnusmerkin tai vaakunan jäljennös tai jäljitelmä sisältyy kyseessä olevaan tavaramerkkiin, luulla, että viranomaisen, johon kyseessä olevassa tunnuksessa, tunnusmerkissä tai vaakunassa viitataan, on hyväksynyt tai taannut kyseiset tavarat tai palvelut tai että ne liittyvät mainittuun viranomaiseen muulla tavalla (tuomio 10.7.2013, MEMBER OF € euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, 78 ja 97 kohta; ks. myös analogisesti tuomio 15.1.2013, Welte-Wenu v. SMHV – komissio (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), T-413/11, ei julkaistu, EU:T:2013:12, 61 kohta).
- 29 Riidanalaista päätöstä vastaan esitettyjä väitteitä on tutkittava näiden seikkojen valossa.
- 30 Nyt käsiteltävässä tapauksessa valituslautakunta hylkäsi valituksen päätöksestä, jolla riidanalainen tavaramerkki todettiin mitättömäksi asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan perusteella, ja totesi, että edellä 21 kohdassa mainitut kaksi edellytystä täyttyvät.
- 31 Yhtäältä se katsoi riidanalaisen päätöksen 24 kohdassa, että SMM-tunnuksella oli erityistä julkista merkitystä, koska se oli kiinnitettävä tavaroihin, jotka täyttivät suojatun maantieteellisen merkinnän käyttämisestä koskevat edellytykset, mitä kantaja ei kiistä. Toisaalta se esitti kyseisen päätöksen 25 kohdassa, että riidanalainen tavaramerkki sisälsi SMM-tunnuksen kokonaisuudessaan ja että kantaja ei ollut osoittanut komission hyväksyneen kyseisen tunnuksen tällaista käyttämistä tavaramerkkioikeuden perusteella, eikä lupa ilmene myöskään asetuksesta N:o 1151/2012, mitä kantaja ei myöskään kiistä.
- 32 On kuitenkin todettava, että valituslautakunta ei tutkinut kolmatta edellytystä, joka voi edellä 26–28 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan olla perusteena asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädettyyn hylkäysperusteeseen vetoamiselle.
- 33 Kuten kantaja esittää, mikään riidanalaisen päätöksen kohta ei nimittäin koske kysymystä siitä, voiko yleisö siitä syystä, että SMM-tunnuksen jäljennös sisältyy riidanalaiseen tavaramerkkiin, luulla, että viranomaisen, johon kyseisessä tunnuksessa viitataan, eli unioni on hyväksynyt tai

taannut kyseisellä tavaramerkillä varustetut tavarat tai että ne liittyvät siihen muulla tavoin. Erityisesti hän katsoo, ettei valituslautakunta tutkinut riidanalaisessa päätöksessä kysymystä siitä, voiko tapa, jolla SMM-tunnus sisällytettiin riidanalaiseen tavaramerkkiin, saada yleisön luulemaan, että kyseisellä tavaramerkillä varustetuilla tavaroilla oli unionin takuu kyseisten tavaroiden tietyistä alkuperästä tai ominaisuuksista, jotka täyttävät asetuksessa N:o 1151/2012 säädetyt edellytykset suojattuja maantieteellisiä merkintöjä koskevan suojan saamiseksi.

- 34 Tältä osin on todettava, että – toisin kuin EUIPO väitti istunnossa – valituslautakunnan ei voida katsoa tutkineen riidanalaisessa päätöksessä implisiittisesti sitä, herättikö riidanalainen tavaramerkki yleisössä mielikuvan sen haltijan ja unionin välisestä yhteydestä. Valituslautakunta nimittäin tyytyi toteamaan kyseisen päätöksen 19 ja 25 kohdassa, että kyseinen tavaramerkki sisälsi SMM-tunnuksen kokonaisuudessaan, ja mainitun päätöksen 26 kohdassa, että vaikka riidanalainen tavaramerkki ei olisi identtinen SMM-tunnuksen kanssa, tämä ei muuttaisi sen arviointia, mutta se ei tutkinut mitenkään tapaa, jolla yleisö mieltää kyseisen tunnuksen osana mainitun tavaramerkin kokonaisuutta, eikä sitä, saattoiko tällainen mieltämistapa saada yleisön luulemaan, että tällaisella tavaramerkillä yksilöidyillä tavaroilla oli unionin takuu.
- 35 Näin toimiessaan valituslautakunta teki oikeudellisen virheen jättämällä lausumatta yhdestä kolmesta kumulatiivisesta edellytyksestä, jotka asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetyt suojan saamiselle on asetettu.
- 36 Mikään EUIPO:n ja väliintulijan esittämistä väitteistä ei kyseenalaista tätä päätelmää.
- 37 Ensinnäkin EUIPO:n väitteellä siitä, että SMM-tunnus oli jo määritelty merkityksellisessä unionin säännöstössä ajankohtana, jolloin riidanalaisen tavaramerkin rekisteröintiä haettiin, voidaan ainoastaan osoittaa, että kyseinen tunnus on peräisin unionista.
- 38 Tältä osin asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että SMM-tunnuksella on asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua erityistä julkista merkitystä. Vaikka kyseessä on yksi kyseisessä säännöksessä annetun suojan soveltamisedellytyksistä, se on kuitenkin erillinen ja ennakoedellytys sille, että yleisö saattaa luulla, että tällaisen tunnuksen sisältävän tavaramerkin kattamat tavarat ovat saaneet unionin hyväksynnän tai takuun tai että ne liittyvät siihen muulla tavoin.
- 39 Toiseksi on tosin myönnettävä, että – kuten EUIPO väittää – tavaramerkkioikeuteen perustuvan suojan antaminen SMM-tunnuksen kaltaiselle unionin tunnukselle on pääsääntöisesti omiaan vahingoittamaan unionin käyttöön ottamaa suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmää ja haittaamaan sen moitteetonta toimintaa. Tällainen suojan myöntäminen voi nimittäin antaa SMM-tunnuksen sisältävän tavaramerkin haltijalle sellaisen yksinoikeuden sen käyttämiseen, että se voi kieltää tunnuksen käytön kaikilta muilta henkilöiltä. Asetuksen N:o 1151/2012 12 artiklan mukaan kenen tahansa on voitava käyttää kyseistä tunnusta tuotteidensa pakkausmerkinnöissä, jos tuotteet täyttävät suojatun maantieteellisen merkinnän käyttämistä koskevat edellytykset.
- 40 Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltaminen edellyttää riidanalaiseen merkkiin liittyvän, edellä 38 kohdassa mainitun riskin konkreettista ja kattavaa tutkimista, koska kyseisen tavaramerkin muut osat voivat saada aikaan sen, että kun sitä tarkastellaan kokonaisuutena, se ei ole omiaan herättämään yleisössä mielikuvaa yhtäältä sen haltijan tai

käyttäjän ja toisaalta viranomaisen, joka on kyseiseen tavaramerkkiin sisältyvän tunnuksen haltija tai käyttäjä, välisestä yhteydestä eikä johtamaan yleisöä harhaan tältä osin (tuomio 10.7.2013, MEMBER OF € euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, 107 kohta).

- 41 Tältä osin EUIPO:n päätöksentekovelvollisten ei pidä tutkia ainoastaan sitä, toistetaanko kyseinen tunnus kokonaan tai osittain tavaramerkissä, johon se on sisällytetty. Niiden on myös arvioitava muun muassa sitä, tunnistaako yleisö kyseisen tunnuksen sellaisenaan, kun otetaan huomioon sen koko ja sijainti tällaisessa tavaramerkissä, onko sen väreistä tai muodoista muodostuva kokonaisuus yksinkertainen vai monitahoinen, onko sitä täydennetty muilla sana- tai kuvioelementeillä, jotka pehmentävät tai muuttavat yleisön vaikutelmaa samasta tunnuksesta, tai hallitsevatko kyseisen tavaramerkin muut osat siitä syntyvää kokonaisvaikutelmaa.
- 42 Vasta tällaisen tutkimisen jälkeen voidaan siinä tapauksessa, että yleisö yhdistää toisiinsa yhtäältä kyseisen tavaramerkin haltijan tai käyttäjän ja toisaalta viranomaisen, joka on kyseiseen tavaramerkkiin sisältyvän tunnuksen haltija tai käyttäjä, tai että yleisöä johdetaan tältä osin harhaan, katsoa, että on olemassa vaara siitä, että unionin käyttöön ottamaa suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmää vahingoitetaan.
- 43 Kolmanneksi on katsottava, että – toisin kuin väliintulija väittää – SMM-tunnuksen sisältävän tavaramerkin rekisteröinnin epääminen asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla ei voi perustua pelkästään siihen, että toimivaltainen viranomainen ei ole antanut lupaa tällaiseen käyttöön. Tällaisen luvan puuttuminen on nimittäin vain yksi kyseisessä säännöksessä säädetyn suojan myöntämisedellytyksistä.
- 44 Neljänneksi väliintulijan väitteistä, joiden mukaan SMM-tunnus hallitsee riidanalaista tavaramerkkiä, kuluttajat eivät miellä kyseistä tunnusta unionin myöntämän laatumerkin kaltaiseksi symboliksi ja yleisö liittyy kyseisen tavaramerkin ja unionin toisiinsa, kun otetaan huomioon se, että EUIPO on myöntänyt mainitun tavaramerkin, on todettava, että ne koskevat arviointia siitä, miten yleisö mieltää kyseisen tavaramerkin. Riidanalaisessa päätöksessä ei kuitenkaan tutkittu tätä. Tällaisilla perusteluilla ei siis voida kyseenalaistaa päätelmää, jonka mukaan valituslautakunta teki oikeudellisen virheen, koska se ei tehnyt tällaista arviointia.
- 45 Tässä yhteydessä on kattavuuden vuoksi lisättävä, että – toisin kuin kantaja väittää – sillä, että riidanalaisella tavaramerkillä yksilöidyt tavarat täyttivät rekisteröintihakemuksen jättämisaikana asetuksessa N:o 1151/2012 säädetty suojattujen maantieteellisten merkintöjen käyttämistä koskevat edellytykset, ei toteen näytettynäkään ole vaikutusta kyseiseen tarkasteluun. Yhtäältä tällainen seikka merkitsee yksinomaan sitä, että asetuksen N:o 1151/2012 12 artiklan mukaan kyseisiä tavaroita myyntiin saattava toimija voi käyttää kyseistä maantieteellistä merkintää, mutta sille ei anneta kuitenkaan oikeutta käyttää tällaista merkintää tavaramerkkinä. Toisaalta kyseessä olevat tavarat voivat lakata täyttämästä mainittuja edellytyksiä tulevaisuudessa. Tässäkin tapauksessa kyseinen tavaramerkki sisältää edelleen SMM-tunnuksen ja on mahdollisesti vielä enemmän omiaan johtamaan yleisöä harhaan sillä yksilöityjen tavaroiden alkuperän tai ominaisuuksien osalta.
- 46 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen päätös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

- 47 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Käsiteltävässä asiassa EUIPO ja väliintulija ovat hävinneet asian ja kantaja on vaatinut ainoastaan EUIPO:n velvoittamista korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. EUIPO on siten velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kaikki kantajalle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan nojalla väliintulija puolestaan vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan tässä oikeudenkäynnissä.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 23.9.2020 tekemä päätös (asia R 2186/2019-4) kumotaan.**
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Gabriele Schmidin oikeudenkäyntikulut.**
- 3) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Petrlík

Julistettiin Luxemburgissa 1 päivänä joulukuuta 2021.

Allekirjoitukset